

[Lilli Gyldenkilde]

Det er det område, der hedder »åbenbart urimeligt«, vi må have set på, og i den sammenhæng, dette her skal ses. For det er klart, at jeg heller ikke ønsker nogen åben ladeport, så enhver kan klage.

Men jeg vil dog bede folketingsmedlemmerne om at huske på, som en ordfører tidligere har sagt, at der jo ikke er tale om, at man skal kunne klage over nullermænd under sengene, fordi det er sommerferie og man mangler en vikar osv. Det er slet ikke det.

Der er tale om, at det i visse kommuner har været sådan – og det ved de af Folketingets medlemmer, der har fulgt med på dette område, også godt – at man har måttet gribe ind med loven, som den er, i hånden, over for visse kommuner, som har truffet en generel beslutning om, at der ikke må gøres rent mere hos de ældre i hele kommunen. Det har man med loven i hånd, som den er, kunnet udstede forbud mod. Derfor må man også kunne finde ud af, hvordan man sikrer, at åbenbart urimelige forhold bliver undersøgt, og at der er en klageadgang.

Det er det, der er ønsket fra SF's side med dette lovforslag. Jeg skal takke for behandlingen og ikke forlænge debatten yderligere, men stille mig til rådighed, hvis socialministeren skulle ønske at finde ud af, hvordan man kan komme videre med dette her. Det ville være ønskeligt ikke alene af hensyn til SF's forslag, men i højere grad af hensyn til en dagsorden, der er vedtaget, og i allerhøjeste grad af hensyn til de ældre og de handicappede.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Nu forholder det sig jo således, at et flertal her i Folketinget kan vedtage hvad som helst, også selv om det måske ikke altid er det mest hensigtsmæssige.

Fru Lilli Gyldenkilde replicerede, at den løsning, jeg havde skitseret, den model, jeg godt kunne tænke mig, jo ikke kan blive vedtaget her i Folketinget. Det er da muligt – det er da muligt, at der er et flertal, der ikke ønsker, at vi skal bruge den model – og det er også i orden, selv om det ville have været det bedste. Vi må så se i øjnene, at der ikke er et flertal for det.

Men hvis vi ikke får vores gode idé ført igennem, således at forslaget bliver optimalt godt,

er det ikke ensbetydende med, at vi har tænkt os at stemme imod forslaget – og jeg gav også udtryk for, at vi støtter forslaget – men vi kommer med et ændringsforslag for at gøre forslaget endnu bedre. Det er et godt forslag, men det skal gøres bedre. Uanset udfaldet vil vi altså stemme for, og det er af hensyn til hjemmehjælpsmodtagerne, som trods alt bliver bedre stillet ved SF's forslag, end de er stillet i dag.

Det, jeg gav udtryk for, var, at flertallet tilsyneladende så ikke ville følge og acceptere den bedste løsning, og det må vi se i øjnene, men det skal ikke afholde mig fra her fra talerstolen at prøve på at give udtryk for, hvad vi mener ville være den bedste løsning.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg vil gerne sige, at jeg er helt enig med hr. Tom Behnke i, at hvis der ikke kommer noget ud af den møderække, jeg mener vi skal have, er det forslag, fru Lilli Gyldenkilde har fremsat, bedre end ingenting.

Men jeg vil meget gerne bekræfte, at jeg synes, vi skulle komme i gang med at få nogle møder foranstaltet med nogle embedsmænd, meget gerne med handicapgruppen. Når den møderække starter og Kommunernes Landsforening ved, at nu er det altså alvor efter to år, så tror jeg, de vil være særdeles venlige og meget hjælpsomme med dels at finde afgrænsninger, dels måske også metoder.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Har man ikke svar på de spørgsmål, der bliver stillet, kan man jo altid beklikke spørgers motiv og bevidst misforstå, sådan som fru Lilli Gyldenkilde valgte at gøre det i forhold til mit ordførerindlæg. Fru Lilli Gyldenkilde mente, at jeg gjorde mig morsom i forbindelse med denne sag, da jeg spurgte SF, om man f.eks. skulle kunne klage over for mange nullermænd under sofaen eller under sengen. Det er bestemt ikke et forsøg på at gøre mig sjov på nogen handicappedes eller ældres bekostning. Det er faktisk et dybt alvorligt spørgsmål til SF: Hvor går grænsen, hvad skal der kunne klages over, og hvad skal så være regelgrundlaget for ankeinstansens beslutning?